

stuk **1529** (2011-2012) – Nr. 22
ingediend op 10 juli 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

houdende wijziging van het tarief
op het recht op verdelingen en gelijkstaande overdrachten

Advies

van de Raad van State

Stukken in het dossier:

- 1529** (2011-2012) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2 t.e.m. 4: Amendementen
 - Nr. 5: Advies van het Rekenhof
 - Nr. 6: Advies van de Raad van State
 - Nr. 7: Amendementen
 - Nr. 8: Motie houdende verzoek tot raadpleging van de Raad van State
 - Nr. 9: Advies van de Raad van State
 - Nr. 10: Motie houdende verzoek tot raadpleging van de Raad van State
 - Nr. 11: Advies van de Raad van State
 - Nr. 12: Amendementen
 - Nr. 13: In eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen
 - Nr. 14: Verslag
 - Nr. 15: Reflectienota
 - Nr. 16: Reflectienota + Erratum
 - Nr. 17 t.e.m. 20: Amendementen
 - Nr. 21: Motie houdende verzoek tot raadpleging van de Raad van State

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.650/1
VAN 9 JULI 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 6 juli 2012 door de Voorzitter van het Vlaams Parlement verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over amendementen op het ontwerp van decreet ‘houdende wijziging van het tarief op het recht op verdelingen en gelijkstaande overdrachten’ (*Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1529/1), nl. de amendementen nrs. 13 tot 21, heeft het volgende advies gegeven:

51.650/1

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd

“door het feit dat deze amendementen en het ontwerp van decreet een belangrijk element vormen in de uitvoering van de eerste en de tweede aanpassing van de begroting voor het begrotingsjaar 2012 van de Vlaamse Gemeenschap. Wijzigingen aan de regeling van het verdelingsrecht hebben ontegensprekelijk ook een gevolg op de middelen in de begroting en de begrotingsaanpassing. Aangezien het ontwerp van decreet na adviesverlening nog besproken en gestemd moet worden in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement, de Vlaamse Regering het decreet moet bekrachtigen en afkondigen, waarna het ten slotte in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd moet worden, en gelet op de gevolgen ervan op de uitvoering van de begroting, wordt beroep gedaan op hoogdringendheid.”

*

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

Dat beperkte onderzoek van de om advies voorgelegde amendementen geeft slechts aanleiding tot de hierna volgende opmerkingen.

*

3. Zoals is opgemerkt in het advies bij het ontwerp van decreet,² moet de overlegprocedure met betrekking tot de technische uitvoerbaarheid worden nagekomen.

4. In de verschillende amendementen worden bepaalde categorieën van belastingplichtigen onderscheiden en verschillend behandeld.

Zoals bekend geldt het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel ook in belastingzaken. Artikel 172 van de Grondwet bevestigt de toepasselijkheid van de grondwettelijke regels van gelijkheid en van niet-discriminatie (artikelen 10 en 11 van de

¹ Aangezien het om amendementen bij een ontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Adv.RvS 51.019/1 van 6 maart 2012, *Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1529/1, p. 13-14, nr. 5.

51.650/1

Grondwet) in fiscale aangelegenheden. Deze bepaling is immers een precisering of een bijzondere toepassing van het in artikel 10 van de Grondwet geformuleerde algemene gelijkheidsbeginsel.

Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is een verschil in behandeling slechts verenigbaar met de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, wanneer dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

Voor het verschillend behandelen van bepaalde categorieën in de voorgestelde bepalingen, dient dan ook telkens een deugdelijke verantwoording voorhanden te zijn. Het verdient aanbeveling om die verantwoording te expliciteren in de loop van de parlementaire behandeling.

Het zal echter aan het Grondwettelijk Hof toekomen om zich in voorkomend geval uit te spreken over de deugdelijkheid van de gegeven verantwoording.

5. In amendement nr. 14 wordt onder meer als voorwaarde gesteld dat het moet gaan om “kinderen (...) ten laste (...) op het ogenblik van de verdeling”, zonder dat wordt verduidelijkt op grond van welke elementen dit moet worden beoordeeld.

Gelet op het legaliteitsbeginsel inzake belastingen, zal ook moeten worden bepaald welke kinderen als “ten laste” dienen te worden beschouwd.³

6. In verband met amendement nr. 15 dient te worden opmerkt dat niet duidelijk is wat wordt bedoeld met de omschrijving “niet voorzien in een leeftijdsgrens”, aangezien in het derde lid van artikel 111*bis* Wetboek van registratie-, hypotheek- en griffierechten geen melding wordt gemaakt van een leeftijdsgrens.

Wel is het zo dat vanaf de leeftijd van 25 jaar het recht op kinderbijslag in principe niet meer geldt. Er wordt evenwel niet geraakt aan de voorwaarde opgenomen in artikel 111*bis*, derde lid, dat het moet gaan om kinderen “die recht geven op kinderbijslag”.

³ Vergelijk bijvoorbeeld met artikel 136 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992: “Als ten laste van de belastingplichtigen worden aangemerkt, mits zij deel uitmaken van hun gezin op 1 januari van het aanslagjaar en zij persoonlijk in het belastbare tijdperk geen bestaansmiddelen hebben gehad die meer dan 1.800 EUR netto bedragen: 1° hun kinderen; (...)”

51.650/1

Ter wille van de rechtszekerheid zal in de ontworpen bepaling duidelijk moeten worden aangegeven wat precies de bedoeling is.

51.650/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	W. GEURTS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw K. BAMS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

W. GEURTS

M. VAN DAMME